

[Øllgaard]

sammenlignelige fremstød. Der er en modningsproces i gang i retning af, at vi i fremtiden skal passe bedre på ikke at påføre vores udmærkede uddannelsesgrene en unfair og ufornuftig konkurrence.

Jeg glemte i mit første indlæg at stille et lille spørgsmål vedrørende punkt 10, der drejer sig om den voksne del af befolkningens tilbud. Jeg har simpelt hen undret mig lidt over, hvorfor det er havnet i dette beslutningsforslag, så lige en kommentar til, hvorfor punkt 10 egentlig er med her, vil jeg da gerne have. Men jeg takker i øvrigt for svarene, og jeg konstaterer, at nogle af formuleringerne, som vi kan se forskelligt på, fandt nogen afklaring. Denne afklaring vil vi da bidrage til kan fortsætte under det udvalgsarbejde, som vi vil gå ind i og lægge betydelige kræfter i.

Karen Højte Jensen (KF):

Må jeg til ministeren og til hr. Nørgaard Sørensen sige, at det er beklageligt, at de føler sig noget skudt i skoene, men ville de have undgået det, måtte jeg have bedt om et andet ordvalg i bemærkningerne til forslaget.

Ministerens antastede mit ordvalg og mit blik. Jeg vil da gerne sige, at jeg satte ikke spørgsmålstegn ved, om de unge skulle have ret til uddannelse. Jeg citerer fra min første tale:

»Samtlige unge skal have garanti for en uddannelse. Hvad vil dette med garantien sige?«

Jeg beklager, at ministeren ikke forstår mit spørgsmål, men jeg skal naturligvis gerne uddybe det. Der er enighed om mellem socialdemokratiet og andre partier, også det konservative folkeparti, at vi må ændre strømmen til gymnasiet, som i høj grad sigter på ansættelse i det offentlige. Vi ønsker også, at de erhvervsrettede uddannelser skal styrkes, men når man her siger, at der skal være en garanti for denne uddannelse, vil jeg gerne spørge, om det kan gøres uden om virksomhederne. Virksomhedernes placering i uddannelsessystemet, hvordan skal man se den? Set med mine øjne griber man her ind i det frie erhvervsliv. Hvordan forestiller ministeren sig dette realiseret?

Ministeren kommenterede i øvrigt mit indlæg på en ejendommelig måde. Det er ministeren tilladt at være politisk, det er åbenbart

ikke tilladt konservative folketingsmedlemmer. Og ministeren ønskede ikke at svare på mine spørgsmål. Alle mine bemærkninger i min første tale kommer naturligvis på baggrund af vores interesse for de 16-19-åriges fremtid. Det er af meget stor betydning, at ressourcerne her bruges rigtigt. Der må skabes kvalitet for de unge, så de ikke senere kan bebrejde os, at vi ikke gjorde noget for dem. Det er de unge, der skal føre samfundet videre; dygtighed skal være lokomotivet i samfundet.

Jeg er glad for, at hr. Nørgaard Sørensen opfattede det, jeg fremførte, som udtryk for en rendyrket konservativ holdning.

Der bliver talt om, hvorfor vi går mod praktisk arbejde i gymnasiet. Det gør vi ud fra den betragtning, at vi finder det rimeligt at fastholde to linjer, nemlig en erhvervsrettet og en studieforberevende. Det er givet, at hvis man sætter praktisk arbejde ind i gymnasiet, vil det tage tid fra de mere boglige fag, og da vi som sagt går ind for, at gymnasiet skal være studieforberevende, går vi ikke ind for det praktiske arbejde.

Man taler også så meget om, at de unge skal have medbestemmelsesret. Jeg er da ikke sikker på, at alle, der går i gymnasiet, synes, det er så vidunderligt, hvis der nu skal tilføres gymnasieundervisningen praktisk arbejde.

Halvgaard (FP):

Nu har der været tale om praktikpladsproblemet, og man har ligefrem sagt, at man måske burde lægge pres på erhvervslivet for at få det til at modtage lærlinge. Man har faktisk i et par indlæg næsten bebrejdet erhvervslivet, at det ikke har modtaget lærlinge osv. Nu er den situation, som er opstået, jo ikke erhvervslivets, men folketingets ansvar, og når der ikke er brug for lærlinge i erhvervslivet, er det netop, fordi man har ført en forkert politik. Og hele spørgsmålet om praktikpladser osv. løses kun, hvis folketinget gennemfører en erhvervsvenlig politik, der gør erhvervslivet konkurrencedygtigt. Det er den, eneste måde at øge produktionen på, og det er simpelt hen den eneste måde at skaffe praktikpladser på.

Så er der lige en anden ting, jeg også godt vil berøre, og det er den såkaldte restgruppe. Jeg bryder mig heller ikke om at bruge det ord. Nu kender jeg af erfaring mange, som